ΘΑΝΑΤΟΣ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Νέα σημαντική απώλεια για το δημοσιογραφικό κόσμο αγγέλλει με βαθύτατη θλίψη η Ενωσις Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών. Πέθανε σήμερα ο Φρέντυ Γερμανός μετά από πολύμηνη μάχη με το θάνατο.

Δημοσιογράφος, συγγραφέας και χρονογράφος σημάδεψε με την παρουσία του μια ολόκληρη εποχή.
Από τις εφημερίδες, τα περιοδικά και τα βιβλία έως την τηλεόραση, της οποίας υπήρξε σκαπανέας και πρωτεργάτης, ο Φρέντυ Γερμανός διακρίθηκε σε ό,τι καταπιάστηκε.
Γνήσιο ταλέντο με πηγαίο, ιδιότυπο χιούμορ και προσωπική γραφή άνοιξε νέους δρόμους στην ελληνική δημοσιογραφία.
Ανθρωπος απλός, πράος και ευπροσήγορος, ο ευπατρίδης αυτός του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, διατηρούσε τη διακριτικότητα και την ευγένειά του, ακόμη και κατά τις πιο κρίσιμες στιγμές της ζωής του.

Ο Φρέντυ Γερμανός γεννήθηκε στην Αθήνα το 1934, ήταν πτυχιούχος της Παντείου και μιλούσε Αγγλικά και Γαλλικά.
’ρχισε την επαγγελματική του σταδιοδρομία ως δημοσιογράφος το 1954 από την “ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”, στην οποία έμεινε μέχρι το 1960 και το 1961 μετακινήθηκε στην “ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ” έως το 1967 που έκλεισε.
Από το 1968 έως το 1973 δούλεψε στην “ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ” και από το 1975 ήταν βασικός συντελεστής της νεοεκδοθείσης τότε “ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ” μέχρι το 1993, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε.

Στην τηλεόραση ο Φρέντυ Γερμανός διακρίθηκε ως επιμελητής, παρουσιαστής τηλεοπτικών εκπομπών και ήταν από τους πρώτους παρουσιαστές ειδήσεων της “ΕΡΤ” από το 1966.
Οι εκπομπές του “Αλάτι και Πιπέρι”, “Πορτραίτο της Πέμπτης”, “Πρώτη Σελίδα”, “Μέρες της Τηλεόρασης”, “Ώρα της Αλήθειας” και “Οι Εκπομπές που Αγάπησα”, ολοκλήρωσαν την παρουσία του Φρέντυ Γερμανού στην τηλεόραση.

Στο πλούσιο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνονται 24 βιβλία. Ανάμεσά τους τα:
“Με συγχωρείτε λάθος”, “Δις Εξαμαρτείν”, “Γράψ’ το όπως το λεω”, “Σκέψου πριν το αγοράσεις”, “Τζίμμυ πάρε ένα φυστίκι”, “Φυστίκι ελήφθη όβερ”, “Τρελαθήκαμε εντελώς”, “Γεια σου Έλενα”, “Ακριβή μου Σοφία”, “Γυναίκα από Βελούδο”, “Έλλη Λαμπέτη”, κ.ά.

Ο Φρέντυ Γερμανός είχε τιμηθεί με το δεύτερο Κρατικό Βραβείο Θεάτρου, και το πρώτο Βραβείο του Ιδρύματος Μπότση το 1982 για την “Πρώτη Σελίδα”.

Η κηδεία του Φρέντυ Γερμανού θα γίνει τη Δευτέρα στις 4:30 το απόγευμα από το Α’ Νεκροταφείο.
Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ συλλυπείται τους οικείους του και αποχαιρετά έναν πανάξιο και αγαπητό συνάδελφο, που με ευθύνη και τιμή υπηρέτησε την ελληνική δημοσιογραφία.

(σ.σ. Στον επικήδειο λόγο του, στην κηδεία του Φρέντυ Γερμανού που έγινε στις 24/5/1999, ο πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ κ. Νίκος Κιάος, είπε):

“”Έφυγε ένας από τους μεγάλους, ένας από τους πρώτους της ελληνικής δημοσιογραφίας.
Και ήταν τόσο απλός, τόσο δικός μας, όπως ακριβώς μας πλησίαζε από την τηλεοπτική οθόνη και καθόταν δίπλα μας.
Δημοσιογράφος, συγγραφέας, λογοτέχνης, άνθρωπος της τηλεόρασης, που λάτρεψε τη ζωή και τη νοστίμισε με “Αλάτι και Πιπέρι”.
Είχε το μεγάλο προνόμιο να κουβεντιάζει με τον κόσμο, να ακούει, να χαμογελάει, να καλοδέχεται τον συνομιλητή του.
Μπορούμε κάλλιστα να σου πούμε, Φρέντυ σήμερα, “Με συγχωρείτε λάθος”, καθώς όλη αυτή η τελετή θα μπορούσε να ήταν αστείο.
Μακάρι, αλλά δυστυχώς δεν είναι.
Και ας μην σκεπτόμαστε, εμείς οι ζώντες , οι περιλυπόμενοι “Το δις Εξαμαρτείν”.

Είναι σαν να μας λες “Γράψ’ το όπως το λεω”.
Και σαν να σου απαντούμε εμείς “Σκέψου πριν το αγοράσεις”.
Λάτρεψες τη ζωή, την αγάπη, τον έρωτα και ας μας είπες περιπαιχτικά “Ούτε αλάτι, ούτε πιπέρι”, ενώ ο ίδιος έδινες την απάντηση “Φάπ”.
Χρονογράφος από τους λίγους, δε δίστασες και του είπες (χαμογελώντας) “Τζίμμυ πάρε ένα φυστίκι..”
Τι καλύτερα να ήταν τώρα “Ένα γελαστό απόγευμα” και μέρες πάλι που είναι να είχαμε το “Ευρω-λεξικό” και να διαβάζαμε την “Πρώτη Σελίδα”, έστω κι αν “Ο εχθρικός πλανήτης” μας έστελνε, όπως και τώρα, βομβαρδισμούς παρέα με τον “Σαμ”.
Εσύ όμως είχες πληρωμένη την απάντηση, “Τρελαθήκαμε εντελώς;”
Με την “Ακριβή μου Σοφία”, “Η Εκτέλεση”, μας γύριζε πίσω δεκαετίες. Εσύ όμως, άρχοντας αληθινός, ξεφύλλίζες “Τα ερωτικά της Κορσικής”, συντροφιά με τη “Γυναίκα από Βελούδο” και την “Τερέζα” και βροντοφώναζες “Γεια σου, Έλληνα”
Πας τώρα να συναντήσεις την “Έλλη Λαμπέτη” και από κει θα μας πεις “Φυστίκι ελήφθη. Οβερ”
Σου λέμε και μεις “Καληνύχτα θείε Όσκαρ” με το φόβο, με την έννοια, με τη σκέψη μήπως ακούσουμε “Ελλάς υπό το μηδέν”.
Σε αποχαιρετούμε οι δημοσιογράφοι, η ΕΣΗΕΑ, η Ένωσή σου, την οποία τίμησες σε όλη τη διαδρομή σου από την “Ελευθερία” και τη “Μεσημβρινή” προδικτατορικά ως την “Απογευματινή” και την “Ελευθεροτυπία”. Και παράλληλα η θητεία στην τηλεόραση, όπου έβαλες τη σφραγίδα σου και στην οποία έδωσες το όνομά σου. Αφήνεις τεράστιο κενό στο λόγο, στην τηλεοπτική δουλειά, στο διάλογο, στη συμπεριφορά.
Σε αποχαιρετούμε ακριβέ μας Φρέντυ!